

Stepan Bandera a neonacismus: Proč USA-NATO potřebuje banderovskou Ukrajinu?

aktax.cz/stepan-bandera-a-neonacismus-proc-usa-nato-potrebuje-banderovskou-ukrajinu

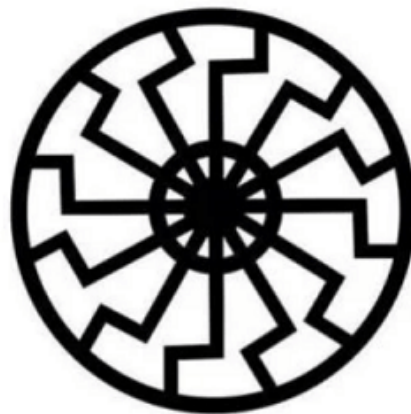
admin

11 října, 2022

Na první pohled si běžný občan zeměkoule může myslet, že vše, co se nyní děje na banderovské Ukrajině a kolem ní, včetně rekonstrukce mezinárodních vztahů a reformulací globálního řádu v politice, je zřejmě jen velké nedorozumění. Pro tytéž lidi pravděpodobně nemá neustálé rozšiřování NATO na východ od roku 1999, tedy směrem k Rusku, nic společného se snahou podmanit si a roztrhat Rusko, jak to chtěli stejně Napoleon (v roce 1812) i Hitler (v roce 1941).

Emblem of the Azov Battalion
formed by Kiev's junta.

Nazi Black Sun.

Emblem of the SS Division
Das Reich.

Řeknou vám, že místo války proti Rusku a jeho okupace je cílem rozšíření NATO vytvořit co nejsilnější globální obrannou alianci v zájmu toho, aby lidé na světě byli připraveni odolat útoku mimozemšťanů z kosmu, jakmile k němu dojde. Konečně, kdo bude bránit naši planetu, když ne NATO, a v této alianci je Ukrajina nezastupitelná.

Bez banderovské Ukrajiny nebudeme schopni účinně bránit naši planetu před padouchy z vesmíru. Nejde tedy o tažení NATO na východě proti Rusku a nemá to nic společného s nějakými dřívějšími historickými krvavými pokusy podobného druhu (Napoleon, Hitler). Údajně jde o chybné čtení skutečných záměrů Západu (USA, NATO, EU). Jinými slovy jde o klasický případ ruské paranoie, která vidí hrozbu a spiknutí proti Rusku ve všem, dokonce i v cizích (NATO) základnách a raketách přímo u ruských západních hranic (od Estonska po jižní Ukrajinu a přes Černé moře v Turecku).

Ponechme stranou ironii a cynismus z předchozího odstavce, protože se nehodí do situace, kdy lidé na Ukrajině trpí a jejich životy se od roku 2014 hroubí na tisíc způsobů. Jak však skrýt zklamání z krokodýlích slz, které nad osudem Ukrajiny roní ti, kteří ve skutečnosti Ukrajince od roku 2014 neustále tlačí do války?

Otázkou se stalo, jak reagovat na ďábelské pokrytectví těch, kteří po celá desetiletí systematicky ničili cizí země a činili jejich občany nešťastnými, aniž by dbali na mezinárodní právo a elementární civilizační normy, a kteří najednou, právě teď na Ukrajině, zjistili, že mezinárodní právo existuje? Připomeňme si například, že od roku 1945 do roku 2001 bylo 81 % válek rozpoutáno USA a jen 19 % ostatními.

Ruská speciální vojenská intervence na Ukrajině, neboli podle západních rusofobních médií rusko-ukrajinská válka v roce 2022, byla vlastně nevyhnutelná, protože byla naplánována NATO a následně krok za krokem vedla k takovému výsledku. Nicméně je třeba zcela jasně říci, že plán války nevznikl ani na Ukrajině, ani v Rusku. Obě země jsou tragickými objekty geopolitických plánů Západu a svých vlastních slabostí. Vše, co sledujeme, je crescendo procesů, které začaly dávno před rokem 2022. Nebylo zapotřebí mnoho inteligence, abychom předvíдали, co se stane. Triumf zla a šílenství je vždy jasněji vidět až zpětně, vždy když už je pozdě. Nikdy

od konce druhé světové války nevládlo v Evropě šílenství tak jako dnes. Evropa připomíná loutkové divadlo, které řídí neviditelná ruka (USA).

Po tomto konfliktu nejvíce ztratí etničtí Ukrajinci, bez ohledu na rčení, že ve válce není vítěze. Kdo nevěří, ať se zeptá bývalých Jugoslávčů. Historie Jugoslávčům jejich hloupost neodpustila, takže ani Ukrajincům.

Sebevražedná prozápadní politika Ruska Borise Jelcina v devadesátých letech teprve nyní nabývá plného významu. Není horší ji opakovat – historie hloupost neodpouští. Jedinými viditelnými vítězi, alespoň na krátkou dobu, jsou Spojené státy, neboť globální mocnosti na výsluní svého vlivu se daří zpomalovat její sestup z trůnu, daří se jí oslabovat Evropu i Rusko zároveň a připravovat se na velké čínské finále.

Dnes jsme na Ukrajině svědky tragédie dvou blízkých slovanských národů, které byly do roku 1991 ve stejném státě, který se poté jen přejmenoval (ze SSSR na SNS). A když se v roce 1991 pokojně rozešly, každý se vydal svou vlastní cestou, statečně, bezhlavě, přímo do ekonomického a sociálního chaosu. V ekonomice i politice je vedli zahraniční poradci, kteří jim ukazovali cestu k „**transformaci**.“ Na této cestě se Ukrajině podařilo jít dokonce mnohem hůře než Jelcinovu Rusku.

Dnes je Ukrajina zemí s nejnižším hrubým domácím produktem (HDP) na obyvatele v Evropě a právě prohrála boj o předposlední místo s Moldavskem. Toto smutné ohromení nelze vysvětlit politickými důvody a konflikty na východní Ukrajině. Ukrajinci nemohou ze svého ekonomického krachu vinit Rusy.

Ještě před rokem 2014 se Ukrajina v žebříčku evropských zemí neustále propadala. Na začátku „**transformace**“ v roce 1991 měla Ukrajina HDP na obyvatele vyšší než Bělorusko o přibližně 63 %, vyšší než Polsko o přibližně 37 % a vyšší než Albánie o přibližně 293

%. Před začátkem krize na Ukrajině v roce 2013 byl však její HDP na obyvatele nižší než HDP Polska asi o 51 %, Běloruska asi o 33 % a vyšší než HDP Albánie jen o 8 %. Žádná země v Evropě se v „**transformaci**“ nepropadla tak výrazně jako Ukrajina.

A konečně dlouhodobé ekonomické a finanční vykořisťování bohatých ruskojazyčných východních oblastí Ukrajiny kyjevskou administrativou vedlo v roce 2014 souběžně s rusofobní nacifikací etnických Ukrajinců nevyhnutelně k oddělení ruskojazyčných východních provincií, které se v říjnu 2022 dobrovolně a demokraticky připojily ke své etnohistorické vlasti Rusku, a to právě z toho důvodu, aby se vyhnuly dalšímu vojenskému teroru ze strany banderovské Ukrajiny a jejích západních sponzorů.

Zdroj